जात्य नरामका नात्। तदनः पातित्वे च पूर्ववदेवागस्य लं प्रतिबं मजले तु तासादितरामगम्यलम् । अतः पुरुवानरोपभोगे तासान्निन्दितकर्नाभ्यासेन पातित्यात् पाततसंसर्गस च निषिद्वत्वाच सक्त जुरूपोपभी गयोग्य-त्वम्। सञ्चमेवम्। किन्त्वत्र खेरिग्याद्यमोगे पिलादिरचकराजद्ग्डभयादिहस्दोषाभावाद्गस्यत्ववाची-युक्तिः। दण्डाभावयावरुदासु दासीव्यित नियतपुरुष-परियक्षीपाधितो दग्डविधानात्तदुपाधिरिक्ताखर्था-द्रस्यते । स्वीर खाद्यानां पुनदर्खाभाषो विधाना-भागात् 'कन्यामाजन्तीसत्कष्टं न किञ्चिद्पि दापये-दितं ' विद्वदर्शनाञ्चावगस्यते । प्रायश्चित्तनु खधर्म-स्वतननिमित्तद्भ्रस्यानाङ्गन् गां वाऽविशेषाद्भवत्येव। यत् पुनर्वे स्थानाञ्चात्यन्तरासमावेन वर्णानःपातित्य-मनुमानादुक्तम् वेश्रतावर्षानुकोमाद्यनःपातिन्धो म-नुष्यजात्यात्रयत्वात् बाह्मणादिवदिति । तस कुग्छ-गोलकादिभरनैकान्तिकत्वात्। खतो वेग्राख्या का-चिजातिरनादिवे भारायासत्कष्टजातेः समामजातेवा प्रवाद्वपद्मा प्रवासंयोगद्यतिर्वेश्योति ब्राह्मण्यादि-वज्ञोकप्रसिद्धिवलाद्भ्युपगमनीयम्। न च निर्मूले-प्रमासिदिः। सार्यते हि स्तन्द्पराणे "पञ्चनूडा नाम कायनाप्सरसत्त्वत्वत्वत्र्वेग्राख्या पञ्चमी जाति-रिति । अतस्तासास्त्रियतपुर्वपरिष्यनविधिविधुर्भया समानीत्कष्टजातिपुरुवासिगमने न दणदोघी नापि दश्ड-सासु चानवर्द्वासु मच्छतां प्रद्यायां यद्यपि न द्र्ड-स्तथाष्यदृष्टोषोऽस्येव "खदारनिरंतः सर्देति" नियमात्। "पशुवेश्याभिगमने प्रालापत्यं विधीयते" इति प्राय-वित्तकरणाचिति निरवदाम्। अवरदास दासीवित्य-नेन दाषीखेरिखादिभुजिष्याभिगमने दर्ण विद-धनसाखभुजिबास दण्डो नास्तीत्वर्यादुत्तम्। तसा-पवादमाइ "प्रमद्धा दाखिभगमे दण्डो दशपणः स्रतः । बद्धनां यद्यकामासौ चतुर्वि यतिकः प्रथक् याः। प्ररूपसभोगजीविकास दासीषु खैरियप्रादिषु ग्रज्क-दानिवर्ष्ट्रेण प्रसद्ध वलात्कारेणाभिगच्छतो दशपणी दग्डः। यदि बह्वः स्रकामामनिक्कतीमपि वलात्कारे-णाभिमक्किन तर्हि प्रत्येकञ्चत्विं चितिपणपरिमितः न्द्रण्डं द्रण्डनीयाः। यदा प्रनस्तदिच्छया भाटिन्द्रचा-पचादनिष्क्रनीमपि बलात् व्रजन्ति तदा तेवा-मदोषः यदि व्याध्याद्यमिभवस्त्रक्षा म खात् "व्याधि-

ता समा व्यया राजकमंपरायणा । आमन्त्रिता चेचा-गच्छेददग्ड्या वड्वा स्टितेति" नारदवचनात्। किञ्च। ''ग्टहीतवेतना वेश्रा नेच्छली दिगुणं वहेत्। अग्टहीते समन्द यः प्रमानय् वमेव च या। यदा तु गुल्कं ग्टही ला सुस्थापि तं नेच्छिति तदा शुन्कं दिगुणं दद्यात् तथा ग्रुन्तं दत्त्वा स्वयमनिक्ततः सस्यस्य प्रंसः ग्रुन्त-हानिरेव ''शुन्कं गृहीत्वा पण्यस्ती नेक्हनी हि-गुणं वहेत्। अनिच्छत् दत्तगुल्कोऽपि गुल्क हानि-सवाप्र्यादिति तेनैवोक्तत्वात्। तथान्योऽपि विशेषस्त नैव दर्शितः "अप्रयक्तं साथा ग्रुल्कमनुभूय प्रमान् स्नि-यम्। आक्रमेण च सङ्गच्छन् तथा दन्तनसादिभिः। क्योनी चाभिगच्छं द्यो बद्धभिवीभिवासयेत् । गुल्कम-ष्टगुर्णं दायो विनयन्तावहैव तु । "नेशत्रा प्रधाना यास्तत्र कासकास्तद्गृ हो विनाः। तत्सस्येषु कार्योषु निर्णयं संगये विदुरिति''। "गणानं किणकान्त्रन्न" सभन्या-स्तयने मनुना तदसं निषिद्रम्।

गिरा॰ डोष् गणिकारी खार्थे के हुखः, त-ष्वु वा कापि कत इत्त्वम् । १(गणियारी) द्रु मे खमरः । 'किंग्नमन्दो जयः स साक्त्रीपणी' गणिकारिका । जया जयनी नकीरी नादेशी वैजयन्तिका । खिंग्नमन्दः श्रयष्ट्रसुर्वेष्णः कफवातहृत् । पाण्डतुत् कटुक- सिक्तसुरुवरो मधुरोऽर्गनदः" भावप्र ।

शियाकारी स्ती गणिं गणनं करोति क-अण् उप॰ स॰

गौरा॰ डीष् । जुद्रगणिकारिकायाम् राजनि॰ ।

गिणित न॰ गण-भावे क्त । १गणने 'पारेपराई गणितं विद्यात्" नैष॰ । यहाणां ॰ गतिस्थित्यादिगणाने यथा गणिताध्यायः । करणे क्त । क्ष्यक्ताव्यक्त रूपे जङ्गास्त्रे "दिविधगणितस्कां व्यक्तमव्यक्त युक्ते तदन-गमनिष्टः शब्द्यास्त्रे पिटषः । यदि भवति तेरेरं ज्यौतिषं भूरिभेदं पपिठित्वमधिकारी सोऽन्यथा नामे-धारी"सि॰ थि॰। कम्मीण क्ता । श्रक्तगणाने कंस्याते तिल्यमरः 'विद्यां प्रमादगणितामपि चिन्तयामि" चौरप॰ गणानया व्यागते ५ जेल्पालादौ (कालि) "चेलस्य पञ्चकतित्वस्य व्यागते ५ जेलप्तादौ (कालि) "चेलस्य पञ्चकतित्वस्य विद्यां प्रमादगणितामपि चिन्तयामि" चौरप॰ गणानया व्यागते ५ जेलप्तादौ (कालि) "चेलस्य पञ्चकतित्वस्य विद्यां कास्य विद्यां स्वान् । प्रचद्यां । प्रच्योन्तित्वस्य गणातं वदं तत्व किं स्थान्" लीला॰ । गणाताध्याय प॰ गणातम् पद्मगिस्थित्यादिगणनमधीयते-ध्या स्विधिन स्